

Günahların bağışlandığı ay geliyor

Abdullah Bey: “Peygamber Efendimiz (asm), “Kim Ramazan ayını Allah’tan sevap umarak tutarsa geçmiş günahları af olur” buyuruyor. Bu müjdeyi nasıl anlamalıyız?”

Bir rahmet ve mağfiret ayının daha kapısını çalmak üzereyiz. Rahmetin dünyamızı kuşattığı, mağfiretin günahlarımızı yok ettiği, günahlarımızın bağışlandığı ve Cehennemden kurtulduğumuz Ramazan ayı geliyor.

Bediüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle Ramazan ayı ahiret ticareti için gayet kârlı bir meşher, bir pazardır ve uhrevî hâsılat için gayet münbit bir zemindir. Ve amellerin artarak katlanması için bahardaki Nisan yağmuru gibidir. Ve Allah’ın rububiyet saltanatına karşı insanın kulluğunun resmigeçit yaptığı kudsî bir bayram hükmündedir.¹

Ramazan-ı Şerif ayındaki oruçla kulun bütün günahlarının affedilmesi bu açıdan kula yepyeni bir beyaz sayfa açıyor. Kim bağışlanmak isterse, kim günahlarının kirinden arınmak isterse, kim mahşer günü mahcubiyetinden kurtulmak isterse, kim sırat köprüsü sıkıntısından kurtulmak isterse, kim Cehennem ateşinden âzâd olmak isterse, kim Resûlullah’ın (asm) şefaatine ermek isterse, kim Allah’ın rızasına nail olmak isterse, kim Cennete Reyân kapısından girmek isterse Ramazan ayı orucunu tutmalıdır. Bu haberi Kütüb-i Sitte’de bulmak mümkündür. Yani haberin doğruluğunda şüphemiz yoktur. Yeter ki, bizim bağışlanma isteğimizden ve Allah’ın rızasını kazanma samimiyetimizden şüphemiz olmasın!

Şimdi konuyla ilgili haberlerin ve müjdelerin bir kısmını buraya alalım:

Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm) buyurdular ki:

* “Beş vakit namaz kendi arasında, bir Cuma namazı diğer Cuma namazına kadar, bir Ramazan diğer Ramazana kadar hep kefarettirler. Büyük günah işlenmedikçe aralarındaki günahları affettirirler.”²

*Talha İbnu Ubeydillah (ra) anlatıyor: “Beli kabilesinden iki kişi Peygamber Efendimiz’in (asm) yanına geldiler. İkiisi beraber Müslüman olmuştu. Biri diğerinden gayretliydi. Bu adam, bir gazveye iştirak etti ve şehit oldu. Öbürü, ondan sonra bir

yıl daha yaşadı. Sonra o da öldü.

Talha (devamla) der ki: “Ben rüyamda gördüm ki: Ben Cennetin kapısının yanındayım. Bir de baktım ki yanımda o iki zat var. Cennetten biri çıktı ve o iki kişiden sonradan ölene, Cennete girmesi için izin verdi. Aynı vazifeli zat, bir müddet sonra yine çıktı, şehit olana da Cennete girme izni verdi. Sonra, adam benim için geri geldi ve: ‘Sen dön, senin Cennete girme vaktin henüz gelmedi!’ dedi.

Sabah olunca Talha bu rüyayı halka anlattı. Herkes bu rüyada şehid olan zatın Cennete sonradan girmesine şaşırıyordu. Bu, Resûlullah’a (asm) kadar ulaştı. Peygamber Efendimiz (asm):

“Bunda şaşacak ne var?” buyurdular. Halk:

“Ey Allah’ın Resulü! Bu zat din için çalışmada öbüründen daha gayretli idi ve şehit oldu. Ama öbürü Cennete bundan evvel girdi” dediler. Bunun üzerine Resûlullah (asm):

“Berikisi ondan sonra bir yıl hayatta kalmadı mı?” buyurdu.

“Evet!” dediler. Peygamber Efendimiz (asm):

“Ve o Ramazan ulaşıp oruç tutmadı mı, bir yıl boyu şu kadar namaz kılmadı mı?” buyurdu. Halk yine:

‘Evet!’ deyince, Resûlullah (asm):

‘Şu halde ikisinin arasında bulunan mesafe gök ile yer arasındaki mesafeden fazladır!’ buyurdular.”³

Kul bir yandan eksikliklerini telâfi etme gayreti içinde olur; bir yandan da tevbe ve istiğfarda bulunur. Yapmadığı ibadetleri Allah’a bir fitrat borcu bilir ve kazaen yapmaya başlar. Günahlarından pişmanlık duyar ve Allah’ın bağışlayıcı olduğunu bilerek Allah’a döner. Bu esnada yeniden günah işlememeye çalışır. Eğer işlerse, acziyetini ve zaafiyetini teslim ederek, yeniden Allah’ın af ve bağışlamasına sığınır. Yani kul için af ve bağışlanma kapısı ölene kadar kapanmaz. Kul, Allah’ın bağışlayıcı olduğunu bilir, ümidini kesmez; kendisine düşen vazifeleri de, gücü yettiği kadar yapar ve Ramazan ayı geldiğinde de orucunu tutarsa inşâallah bütün günahları bağışlanır. Verilen müjde budur.

Dipnotlar:

1- Mektubat, s. 682.

2- Müslim, Taharet 14, (223); Tirmizî, Salat 160, (214).

3- Kütüb-ü Sitte, 1186. (3925) (7173).